

Høringssvar

Rammeplanene for kirkelige undervisning og læring

Som ansatt i kirkelig undervisning og læring i et kirkelig fellesråd synes jeg alt i alt at det er lagt ned et grundige arbeidet i forslagene til nye rammeplaner for kirkelig undervisning og læring. Rammeplanene gir en helhetlig og tydelig retning for kirkens undervisningsoppdrag og bygger godt videre på Plan for kirkelig undervisning og læring – overordnet del.

Jeg opplever at planene løfter frem viktige verdier som inkludering, medvirkning, trospraksis, samisk perspektiv og samarbeid med hjem og faddere. Særlig er fokuset på læring gjennom deltakelse og erfaring positivt. Dette kan samsvare godt med hvordan en menighet arbeider lokalt, og gir rom for tilpasning til ulike ressurser og behov.

Jeg synes det er positivt at samiske verdier og perspektiver har fått en tydeligere plass i rammeplanene for kirkelig undervisning og læring. Dette er viktig, og kirken har et ansvar for å ivareta den samiske kulturarven og synliggjøre samisk tilstedeværelse og historie.

Samtidig tenker jeg det er viktig å se dette i sammenheng med lokale forhold. Det er store forskjeller mellom menighetene, og på steder hvor det er få eller ingen samer i menigheten eller lokalsamfunnet, kan det være naturlig å spørre hvor omfattende dette perspektivet skal være i den lokale undervisningen? På mange slike steder blir samisk kultur, historie og perspektiver allerede godt ivaretatt gjennom skolen. Så fint hvis rammeplanene gir menighetene mulighet til å tilpasse omfanget og formen på dette arbeidet etter lokale behov og forutsetninger. Jeg mener ikke at det samiske perspektivet skal tas bort, men at det bør være en god balanse mellom det nasjonale ansvaret kirken har for å løfte frem samisk kultur, og behovet for at den lokale undervisningen oppleves relevant og naturlig for dem som faktisk deltar. Det viktigste er kanskje at barn og unge får kjennskap til at Norge også har en samisk historie, kultur og kirkelig tradisjon, samtidig som menighetene får frihet til å finne gode måter å gjøre dette på lokalt. Jeg synes derfor det er positivt at det samiske perspektivet er tydeligere inne i rammeplanene, men det bør samtidig være rom for lokal skjønnsutøvelse når det gjelder hvor mye plass og oppmerksomhet dette skal få i den enkelte menighet.

Samtidig ønsker jeg å løfte fram noen bekymringer. Formuleringene «kan kirken invitere dem til» gir stor lokal frihet, men kan også gjøre planene mindre forpliktende enn ønskelig. Det kan føre til store forskjeller mellom menigheter når det gjelder hvilke erfaringer barn og unge faktisk får med seg. Jeg savner derfor en tydeligere beskrivelse av hvilket minimumsinhold alle dømte skal ha i møte gjennom oppveksten, særlig innen bibelkunnskap, gudstjenesteliv og trospraksis.

Vi må tørre å bruke ordet «tro» Det er positivt at rammeplanene legger vekt på erfaring, undring og refleksjon. Men kirkelig undervisning har også et mål om trosopplæring. Det bør derfor ikke være nødvendig å pakke inn kirkens trosinnhold i et språk der man nesten aldri sier hva kirken faktisk tror. Barn og unge tåler tydelighet! De tåler å høre: «Dette tror kirken.» Deretter skal de få stille spørsmål, være uenige, undre seg, tvile og diskutere. Tydelig trosformidling og respekt for den enkeltes frihet er ikke motsetninger.

For konfirmasjonstiden oppleves planen som gjennomarbeidet og relevant. Det er positivt at den legger vekt på konfirmantenes egne erfaringer, eksistensielle spørsmål og kritisk refleksjon. Samtidig bør det sikres at undervisningen fortsatt gir tilstrekkelig rom for grunnleggende kunnskap om kristen tro. Konfirmanttiden er for mange den eneste sammenhengende undervisningsperioden de deltar i, og dette stiller særskilte krav til innhold og kvalitet.

Jeg vurderer de veiledende listene over bibeltekster, salmer og praksisformer som nyttige arbeidsredskaper. Kjernetekstene bidrar til sammenheng og progresjon gjennom oppveksten, og salmeutvalget balanserer tradisjon og fornyelse på en god måte.

Avslutningsvis tenker jeg at rammeplanene kan gi et godt grunnlag for det lokale planarbeidet, og kan styrke kirkens undervisning og læring i årene fremover. Med noe tydeligere forpliktende innhold og forventinger tror jeg planene blir et sterkere redskap for kirkelige undervisning og læring.